

מי כישוף

אגדה רוסית

הלך פעם חייל איליה וחיפש עבודה. לא מצא
עבודה בערים, לא מצא בכפרים. יצא לשדה
ריק. הלך, הלך וראה גדר. ניגש איליה לגדר,
רצה להיכנס ולא מצא שער. הלך מצד ימין –
אין שער. הלך מצד שמאל – גם כן אין שער.
עבר סביב כל הגדר – איזה פלא? הנה גדר
סביב וכניסה אין.

איליה דפק בגדר "טוק-טוק-טוק!"

מבפנים נשמע קול:

"מי שם?"

"זה אני!"

"מי אתה?"

"חייל איליה!"

"מה אתה מחפש איליה?"

"מחפש עבודה!"
"תרצה לעבוד אצלי?"
"ועבודה איזו היא?"
"להרתיח מים."
"ומה השכר?"
"מאה רובל בשנה!"
"טוב, מסכים!"
ואז אומר הקול:
"גדר!"
והגדר עונה בקול אנוש:
"מה רצונך, בעל הבית?"
"תפתחי!"

הגדר נפתחה, נתנה לאיליה להיכנס ונסגרה
אחריו.
הלך איליה בחצר וראה את בעל הבית, איש
חמור פנים, מגלגל עיניים. בעל הבית הוביל
את איליה לדוד ברזל גדול, מכוסה היטב
במכסה כבד, ותחתיו עצי לבנה, ואומר לו:
"הנה לך, איליה, דוד, והנה עצים. עבוד, שים
עצים לאש שתחת הדוד ותשגיח שהמים לא
יתקררו! ועוד דבר: אל תסתכל לתוך הדוד. אם
תציץ פנימה, לא תקבל את מאה הרובל ורק
את ראשך אכרות."
כך אמר בעל הבית והלך הביתה.

הוא עלה על סולם קטן שלפני הבית ואמר:
"סולם!"
והסולם ענה "מה רצונך בעל הבית?"
"תביא אותי לבית פנימה!"
הסולם התרומם ממקומו והוביל את בעל הבית
הביתה. הדלת אחריו נסגרה.
"זה בעל הבית!" התפלא איליה "הוא מפקד
יפה על החפצים שלו!"
איליה נשאר בחצר ליד הדוד והתחיל בעבודה.
ברוחות האביב, בחום הקיץ, בגשם הסתיו,
בכפור החורף הניף איליה את הגרזן, חטב
עצים, הניח אותם תחת הדוד. ולא שקט ולא
נח. ובעל הבית כל יום מבוקר עד ערב ישב על
מרפסת הבית, הביט לשמיים, והחליק את זקנו
ביד.

והנה עברה שנה. מחר תיגמר העבודה של איליה, ויגיע זמן לקבל מאה רובל. ישב איליה ליד המדורה וחשב "למה לי מאה רובל. מוטב היה לדעת את הכישוף של בעל הבית, איך לפקד על חפצים! לא הייתי אז נאלץ לעבוד קשה כל היום.."

כך חשב איליה ובסוף נרדם. בדיוק בחצות הלילה בא בעל הבית ובדק מה עושה איליה – ישן או לא ישן?

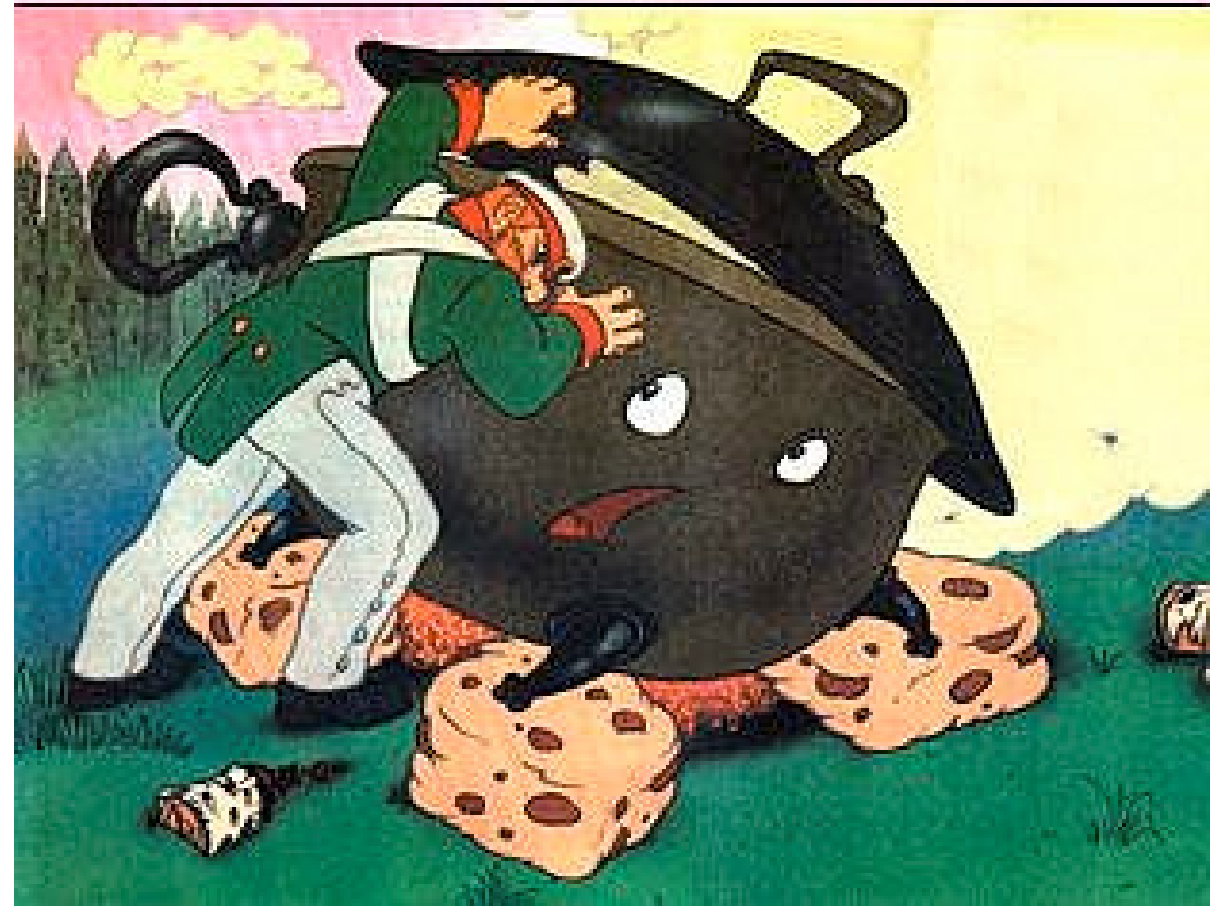
בהתחלה קרא לו, אחר כך דחף, בסוף בסיכה דקר בצד!

איליה היה מתעורר, אך כבר לא היה לו כוח! ובעל הבית ניגש לדוד ואמר: "דוד!"

והדוד ענה "מה רצונך בעל הבית?"
"תפתח!"

מכסה הדוד התרומם ובעל הבית שאב קצת
מים, שתה ואמר לדוד להיאטם שוב. הדוד
נסגר ובעל הבית חזר הביתה.
עם שחר התעורר איליה וחושב "אולי אסתכל
מה יש בתוך הדוד הזה?"
הוא ניגש לדוד, רצה להרים את המכסה, אבל
המכסה כבד, כבד מאוד!
ניסה איליה להרים ביד ימין, לא הצליח. בשתי
הידיים, גם לא הצליח. ואז התרגז איליה, ניפח
את חזה הגיבור שלו ובכל כוחו הרים את
מכסה הברזל.

הוא הביט לתוך הדוד וראה – בדוד מים
צלולים, בהירים כמו דמעה. שאב איליה קצת
מהמים האלה, לגם פעם, פעמיים, והרגיש
בתוכו כוח בלתי רגיל. ואכן לא היו אלה מים
רגילים – מי ששתה אותם קיבל כוח לפקד על
חפצים!
איליה אמר לדוד לכסות את עצמו והדוד נסגר.
איליה התחיל שוב לחטוב עצים ואז בעל
הבית, ושאל "אז איך, איליה, מילאת את
ההסכם שלנו?"
ואיליה שותק.
"הצצת לתוך הדוד?"
ואיליה שותק.
ואז בעל הבית שאל את הדוד: "דוד, איליה
פתח את המכסה?"
והדוד ענה "כן!"

**"איליה! לא שמרת על ההסכם שלנו. עכשיו
אכרות את ראשך!"
ובעל הבית קרא לגרזן "גרזן!"
והגרזן ענה "מוכן לפקודתך!"
"כרות את ראשו של איליה!"
הגרזן התרומם מעל איליה ואיליה קרא "גרזן
עצור!"
הגרזן עצר במקום.
רועם בעל הבית "גרזן, חתוך!"
ואיליה לעומתו "גרזן, עצור!"**

הגרזן התחיל להתנדנד הנה והנה! לא יודע
למי להישמע! ואז אומר איליה "גרזן, מי
השחז אתך?"
"אתה!"
"ומי חטב בך עצים להסקה?"
"אתה!"
"אז מהרגע הזה תשמע רק אותי!"
הגרזן חדל להשמע לבעל הבית, ואחריו כל
יתר החפצים הלכו כנגד בעל הבית. בעל הבית
התחיל להתרוצץ בכל החצר, אין לו לאן ללכת!
הוא קרא לגדר "גדר תפתחי!" והגדר לא
נפתחת. הוא קורא לסולם:

"הביאי אותי הביתה!" והסולם לא זז. התחיל בעל הבית למרוט את זקנו מרוב כעס, ואיליה מביט עליו, מחייך ובסוף אומר "מטאטא, טאטא את האבק מהחצר!"
קפץ המטאטא והתחיל לגרד ולטאטא ועם האבק ולכלוך טאטא גם את בעל הבית מהחצר.
ואז אמר איליה "גדר! תפתחי לכל העולם!"
הגדר נפתחה לכל אורכה ואז קרא איליה:

"הי! כל מי ששם חשוף, יחף, רעב, באו הנה!"
המוני עם באו אל איליה, והוא אומר "דוד, רוץ
לנהר, תביא מים צלולים ועלה מעל האש!"
הדוד עשה כך. אומר איליה "שק, רוץ למחסן
תבואה, הביא חיטה ושפוך לדוד!"
השק עשה כך. ואיליה אומר "עצים, בערו חזק,
חיממו היטב, בישלו לנו דייסה!"
האכיל איליה לשובע את כל הבאים וחי אתם
בחברותא, חרשו אדמה, זרעו תבואה, אספו
יבול. ושמם התפרסם אלף ווירסט סביב.

